

Európa küszöbén - vasfüggöny árnyékában

Mi magyarok büszkék akarunk lenni miniszterelnökiünkre, és arra a palotára amely 1881 óta a legmagasabb közjogi méltóság mindenkori hivatali székhelye volt.

A Sándor-palota méltó az ezeréves magyar államisághoz, és nem törvénybe ütköző de tisztességtelen, hogy Medgyessy Péter megtagadta a mindenkori magyar miniszterelnök - második világháborúban lerombolt, de 2002-re eredeti pompájában helyre - állított - rezidenciába a budavári Sándor-palotába költözését. Hogy érzékeljük döntésének súlyát képzeljük el az amerikai nép haragját, ha George W. Bush elnök megtagadta volna a Fehér Házba való költözést - amely 1795 óta a mindenkori amerikai elnök rezidenciája - mert ő "puritán és szegénységpárti" ehelyett az amerikai kongresszus épületébe a Capitóliumba kívánta volna helyezni hivatalát. Elképzelhetjük az angol nép felháborodását is ha miniszterelnökünk Tony Blair nem költözött volna be a Downing streetbe, amely 1735 óta a miniszterelnök székhelye, hanem az angol Parlamentben akarta volna berendezni rezidenciáját. Döntése azt bizonyítja, hogy gyűlöli mindent ami magyar történelmi hagyományokban gyökerezik.

Medgyessy Péter óriásit téved, ha azt hiszi, ha cselekedetei törvényesek, akkor azok automatikusan tisztességesek is. A törvényesség az jogi, a tisztesség pedig morális kategória.

Nem törvénybe ütköző, de tisztességtelen volt, hogy a baloldal minden eszközzel megakadályozta a választások első fordulójának szavazatainak kézi újraszámolását. Tisztességtelen volt továbbá a Medgyessy kormány rendőrségének fellépése az újraszámolást jogosan követelő tüntetőkkel szemben, miután az ellenzék minden törvényes lehetőséget kimerített. A bezúzással viszont a Medgyessy kormány teljesen elveszítette hitelét és legitimitását a választók körében. Igazzá vált a szavazólapok megsemmisítésével, hogy csalással kerültek hatalomra.

Egy tisztességtelen ember nem lehet a Magyar Köztársaság miniszterelnöke. Pontosan azért mert tisztességtelen. A tisztesség nevében további tények említésével kívánjuk megvilágítani Medgyessy Péter személyiségét.

A waterlói csata előtti napokban Napoleon egyik tábornoka Bourmont elhagyta katonáit és átpártolt a poroszokhoz. Blücher tábornok a poroszok vezére jó jelnek tekintette az árulást, mégsem fogadta az árulót, sőt minden kártelenség nélkül megüzente neki, hogy az ilyen embert kutyaszarnak tekint.

A porosz tábornok morális szempontból ítélte el legnagyobb ellenségének az árulóját. Igen, az áruló áruló volt 1815-ben Európában, akit mind a két harcoló fél elítélt, és az árulás mocskát semmiféle magyarázkodással, magasztos célokkal /pl. Európa érdekét szolgálta az árulás/ sem lehetett lemosni.

Most nekünk is van egy árulónk, a D-209-es elvtárs. Medgyessy Péter becsapott, elárult minket, amikor multját eltitkolva vállalta a miniszterelnök jelöltségét. A tisztesség, becsületesség és puritánság álarcát felvéve hazudott nekünk, sőt hazudott az államelnökiünknek is, becsapta az ország népét, az őt támogató pártokat és azok szavazóit.

Medgyessy Péter áruló, mert minden szigorúan titkos ügy végrehajtása során saját népét, nemzetét árulta el azzal a céllal, hogy a népet elnyomó szocialista rendszer és a szovjet megszállás minél tovább fennmaradhasson Magyarországon. A gonosz birodalmát szolgálta saját népével szemben. Hazánk totális eladósodásához vezetett, melynek anyagi terheit azóta is minden magyar állampolgár viselni kénytelen.

Egy ilyen tisztességtelen ember nem lehet a Becsület Rend lovagja, a Magyar Köztársaság miniszterelnöke. A tisztességes ember az akit erkölcsös magatartása, becsületessége, megbízhatósága, tiszteletet keltő multja és munkája miatt a társadalom annak tart. Sajnos Medgyessy Péter nem felel meg ezeknek a kritériumoknak, alkalmatlan a feladatra elfogadhatatlan egy ilyen vezető az Európai közösségben.

Az USA törvénye 1954.08.24. az Egyesült Államokban kommunista tevékenységet illegálisnak minősítette. Medgyessy Péter kormányfősége súlyos nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarországon polgárainak.

Ezzel a hozzáállással Európa küszöbét nem léphetjük át!

Budapest, 2003. december 01.